

Ljubljanski ZVON Leposloven in znanstven list.

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 1. prosinca 1896.

Leto XVI.

Sveti ogenj.

Parzijska legenda.

„Tebe, sveti ogenj, sina Ahure-Mazde slavimo.“ —

„Blagor možu, ki te vedno neti in čuva!“ —

„Daj, o sveti ogenj, duši moji modrosti in moškega poguma,
delavnosti in vztrajnosti!“ —

„Ognja tvojega močnega si mi želimo, o Ormazd!“ —

Avesta: Vispered VIII, 21; Khorda-Avesta XI, 4;
Yačna LXI, 9—12; Khorda-Avesta XI, 7.

Kaj prigodilo v Balkhu se je lepem?
Meščanom čitaš na obrazih strah.
Sovražnik morda bliža se zidovom?
Po ulicah postopa narod plah.

Bazár je prazen danes. Kupcev ni.
Trgovec se s trgovcem pogovarja
Polglasno, tiho in osuplo zroč,
Pa odhajaje dučan svoj zatvarja.

Tja na svetišče Ormazdovo krasno,
Tja kaže ljudstvo žalostno z rokój;
Od ust do ust gré glas: »Na žrtveniku
Ugasnil sveti ôgenj je nocój!

»Gorjé! Osveta pride iz nebés,
Obraz svoj Ormazd zdaj od nas obrne;
A ves Irán podjarmi Ahriman,
Vse poloví nas v mreže svoje črne!«

Čim dalje več ljudi je pred svetiščem,
Vse bega križem kakor brez glavé.
I žrecev vidiš v oblačilih belih;
V obupnosti si ruvajo lasé.

»Kdo izmej nas nezgodé té je kriv?«
Tu svečenik očita svečeniku; —
»Ko tí z Avestoj v rokah si zaspal,
Ugasnil ôgenj je na žrtveniku!« . . .

A hkratu vse utihne. Zarathustra,
Glej, preroek mladi sredi njih stojí . . .
»Ne bojte, bratje, se bogóv, ne bojte!«
Z mogočnim glasom modrec govori.

Nesreče ní nikake! Ogenj nov
V svetišču pač lehkó se spet zanéti,
Gorje pa vam, če v prsih vaših kdaj,
Če tam ugasnil ôgenj bi vam sveti!

»Tá ôgenj, bratje, se ne kuri z lesom,
Na kámnatem oltarju ne gorí;
Ne čuvajo nam ôgnja tega drugi —
Mi čuvati ga moramo samí!

»Bolj ko tam ôgenj tempelj Ormazdov
Naš ôgenj dušo greje, razsvetljuje;
A v duši, kjer ugasnil je, tam mrak
In mráz — smrt sáma tam kraljuje.

»O, plamen za resnico in pravico
Naj v duši ne ugasne vam nikdár!
Za dom, za národ, za svobodo zlato
Vam v prsih vedno gôri sveti žar!«

A. Aškerc.

